

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο και προστατεύστε την πατρίδα. Μη στηρίζετε στις δυνάμεις της πόλης (Ρώμης). Να αποβάλετε την υπερβολική σας αυτοπεποίθηση. Μην πιστέψετε πως θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε γι' αυτήν. Θυμηθείτε πως κάποτε η πολιτεία μας βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να μην εμπλακεί κανείς σε μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του αν σε μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ προτιμώ, πατέρα μου, να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας της την αντέκρουσε με το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω πως δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δεν φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

B1. proxime
opes
magis nimia
nullius
ipsi
extero
discrimina
nobilis genera
exercitibus
omni
illud
patrum
istarum
sibi

B2. habento
cautum, cautu
tutantem, tutaturum, tutatum
nolles
deposuerit
nasci
abibunt
edic
abstineant
mavultis
obiceris-obicerere
fiant

Γ1α.

opibus: αφαιρετική (οργανική) του μέσου στο τελικό απαρέμφατο *confidere vobis*: δοτική προσωπική κτητική στο ρήμα *est*
neminem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο *consulturum esse* (ετсроτροσωπία)
patriae: δοτική προσωπική χαριστική στο ειδικό απαρέμφατο *consulturum esse*
fuisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα *mementote*
bello: αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα *praefuit*
genere: αφαιρετική της καταγωγής στη μετοχή *natus*
aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*
cana: κατηγορούμενο στο *ego* μέσω του συνδετικού *esse*
illi: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *obicit*
te: αντικείμενο στο ρήμα *faciant*

Γ1β. *Itaque nolite cavere periculum*
Itaque ne caveritis periculum

Γ2α. Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του *quin*. Εισάγεται με τον σύνδεσμο *quin*, γιατί εξαρτάται από αποφαιτικό ρήμα (*non dubito*). Συντακτικά λειτουργεί ως αντικείμενο στο *non dubito*. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης. Ειδικότερα εκφέρεται με χρόνο ενεστώτα (*polis*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*non dubito* - ενεστώτας) και σύμφωνα με την ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει συγχρονισμός της δευτερεύουσας με την κύρια στο μυαλό του ομιλητή (η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της).

Γ2β.

T. Manlius consul, qui (nobili genere) natus erat (ή natus est).
Is aliquando castris abiens ...

Γ2γ.

Filia, utrum post aliquot annos cana esse (tu) mavis an calva?
Filia, mavisne (tu) post aliquot annos cana esse an calva?
Filia, (tu) mavis post aliquot annos cana esse an calva?